

Den højtærede Minister udtalte, at den forøgede Skattebyrde, som paa Grund af Underskuddet var lagt paa Befolkningen, og som jeg havde talt om, ikke var noget at regne; og det er rigtigt, at naar man sammenstiller den med de Beløb af snart sagt Milliarder, man ofrer i andre Øjemed, er det ikke nogen stor Sum. Men naar man taler om vore lovpriste Statsaktiver, maa jeg hævde, at for mig er det et sørgeligt Statsaktiv, der Aar for Aar gaar med et meget stort Underskud.

Ministeren vilde nødig gaa med til saa høje Takster, at de vilde modvirke Formaålet. Deri er jeg ganske enig med den højtærede Minister. Men jeg erindrer om, at allerede den Gang jeg — vistnok i 1912 — forelagde et Lovforslag om en ganske minimal Takstforhøjelse, blev der udtalt den Mening, at med denne Takstforhøjelse vilde man modvirke Statsbanernes Formaål. Nu har vi forhøjet adskillige Gange senere, og som Ministeren selv erkendte, har det ikke paavirket Statsbanernes Formaål. Det viser sig, at det naturlige Forhold, at den, der benytter Statsbanerne, maa betale for Brugen, ikke virker afskrækkende, og derfor er disse Forhøjelser endnu ikke kommet til at modvirke Formaålet. Men der kan være Frygt for, at det vil kunne ske, og denne Frygt gav jeg ogsaa Udtryk, da jeg første Gang havde Ordet, idet jeg udtalte, at jeg nu var bange for, at hvis man igen gik til en Forhøjelse af Taksterne for de lange Afstande, vilde Takstforhøjelsen komme til at modvirke sit Formaål for disses Vedkommende; og det vilde jeg beklage af Hensyn til den kulturelle Betydning, Statsbanerne bør have. Her er der ogsaa et særligt Forhold, der gør sig gældende her i Landet, nemlig at for de lange Afstandes Vedkommende har Statsbanerne en meget betydelig Konkurrent i Dampskibene; vi skulde nødig komme saa vidt, at Trafikken gik over fra Statsbanerne til Dampskibene. Af den Grund er det, jeg har udtalt min Betænkelighed ved Forhøjelsen af Taksterne for de lange Afstande.

Ministeren udtalte, at naar jeg havde talt om, at Arbejdskraften maaske ikke blev udnyttet tilstrækkelig, maatte jeg mene, at Funktionærerne ikke anstrenger sig tilstrækkelig. Det har ingenlunde været min Mening; men det kommer jo her som alle Vegne, hvor store Virksomheder skal sættes i Gang, an paa, hvordan Arbejdet sættes i Gang, og for Statsbanernes Vedkommende betyder dette ganske overordentlig meget med Hensyn til Ud-

nyttelsen af Arbejdskraften. Der kan ogsaa her være andre Forhold, f. Eks. det Spørgsmaal, om der ikke paa enkelte Stationer kan være et alt for talrigt Personale, og om der ikke er for mange overordnede i Forhold til de underordnede. Der kan saaledes være mange Ting for en Statsbaneledelse at holde Øje med, Ting, som alle kan have Betydning for det økonomiske Resultat af Statsbanernes Drift. Det er det, jeg har tænkt paa, og ikke, at Funktionærerne maaske ikke anstrenger sig tilstrækkeligt.

Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (Friis-Skotte) ligesom for Resten ogsaa til den højtærede Minister, at naar man er enig om, at det ikke betaler sig for Statsbanerne at befordre Personer, er det dog en ganske ejendommeligt Begrundelse at sige, at man skal betale nogle Millioner ud af Statskassen for at forhindre Folk i at køre i Automobile. En saadan Motivering er mig ganske ubegribelig. Jeg holder paa, at man maa forlange en saadan Pris, at det kan betale sig at befordre de Personer, som vil køre med Statsbanerne. Det er akkurat det samme, man har gjort i Københavns Magistrat for Sporvejenes Vedkommende. Man har forhøjet med 50 pCt., og der er, saa vidt jeg ved, andre 50 pCt. paa Trapperne, tilsammen 100 pCt. Desuagtet vil man drage Sammenligninger mellem Betalingen for Statsbanernes korte Ruter og Sporvejene med en saadan Begrundelse. Det ligger over min Forstand, hvordan man virkelig kan føre saadanne Motiver i Marken.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Thomas Larsen : Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 288 af 9. Maj 1919.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6305).